

Việt Nam có rất nhiều lễ tết, nhưng chỉ xin nói về ngày Tết ông Táo.

Hàng năm, vào ngày 20 tháng chạp (âm lịch) người ta làm lễ đưa ông Táo (vua bếp) lên trời nên ngày này được gọi là ngày Tết ông Táo. Người ta cho rằng ông Táo sẽ báo cáo mọi chuyện xảy ra trong 1 năm của các gia đình với Ngọc Hoàng (vua trời). Chuyện xưa kể rằng, có hai vợ chồng kia rất thương nhau, nhưng vì nghèo đến nỗi không có cơm ăn nên đã bỏ nhau. Ít năm sau, người vợ lấy một người giàu có và sống một cuộc sống đầy đủ. Vào một ngày nọ, khi người vợ đang đốt vàng mã cho người chết thì có một kẻ đến ăn xin. Đó chính là người chồng cũ. Khi nhìn thấy anh ta, người vợ rất cảm động, bèn mang cho rất nhiều gạo thóc và tiền bạc. Hai người say sưa kể lể tâm sự đến nỗi người chồng mới về mà vẫn không hay biết gì. Thấy cảnh đó, người chồng mới nổi cơn ghen và xỉ vả người vợ không tiếc lời. Người vợ hết sức thanh minh nhưng anh ta chẳng thèm nghe. Thấy sự trong sáng của mình bị nghi ngờ như thế, người vợ uất ức quá, nhảy vào bếp lò đang rực lửa. Thấy vậy, người chồng cũ cho là lỗi của mình nên cũng nhảy vào bếp tự sát. Lúc đó, người chồng mới bắt đầu cảm thấy hối hận. Càng suy nghĩ càng thấy cái chết của hai người là do tính nghi ngờ thái quá của mình nên anh ta không muốn sống nữa và cũng nhảy vào bếp lửa. Khi nghe câu chuyện thương tâm của ba người, Ngọc Hoàng đã bật khóc. Sau đó Ngọc Hoàng phong tặng danh hiệu “Vua Bếp” cho cả ba. Dựa trên truyền thuyết này, vào ngày 20 tháng chạp âm lịch, người Việt Nam thường mua hai chiếc mũ đàn ông, một chiếc mũ phụ nữ và một con cá chép để ông Táo bay về Trời. Có khi, vì muốn ông Táo báo cáo tốt về gia đình mình nên cũng có người mua con cá chép thật to, thật tươi. Và người Việt Nam cũng có thói quen mua tranh ông Táo cưỡi cá chép bay trong mây để trang trí trong mấy ngày tết. Điểm thú vị nhất của bức tranh này là ông Táo không mặc quần. Lý do tại sao thì không ai biết cả.